

ਸਵਰਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ

ਭਾਗ 7

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

- ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕਰੋ e

- ਉਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਰਪੱਖ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ।

* ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼, ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਿਨ ਅਤੇ,

- ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ, ਬੇਸਬਰੇ, ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਚੰਚਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਗੁਣ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਏ ਹਨ,

ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ, ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ।

"ਇਹ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਘਰਸ਼

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਣ ਦਿਓ, ਜੋ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

- ਭੂਤ,

- ਜੀਵ ਅਤੇ

- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਗੁਣਾਂ ਦਾ.

ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣ ਦੀ ਅੱਗ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰੇਗੀ।

"ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, **ਸਥਿਰ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਸਦੀ ਹੈ** . ਸਥਿਰਤਾ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ . ਸਥਿਰਤਾ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ ਜੋ

- ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ,
- ਇਹ ਸਾਰੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ,
- ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਕਰੇ,
- ਹੁਣ ਰੂਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ।

ਉਸ ਲਈ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਸੁੱਧਤਾ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ

- ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
- ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ».

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੰਨ **ਯਿਸੂ** ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ
। ਉਸਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਗੁਣ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮਹਾਨ ਕੰਧ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ.

ਉਸ ਆਤਮਾ ਲਈ ਜੋ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ,

ਕੰਧ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਚੌੜੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਠੋਸ ਸੋਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ (ਭਾਵ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ) ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ!

“ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ.

ਇਹ ਆਤਮਾ

- ਹੋਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਮਕੇਗਾ e
- ਇਹ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ,

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ:
"ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ" !

ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਆਇਆ

- ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ.

- ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹੌਲ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ.

-ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ।

- ਜੇ ਉਹ ਬੇਸਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬਰ ਕਰੋ,

- ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਮਰ, ਨਿਮਰ, ਦਾਨੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ,

- ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੀ, ਉਹ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

-ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਅੰਤ ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਤਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਾ

- ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ e

- ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰ

ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਲੀਬ
'ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਤਰਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਟੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ,
ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਣ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ.
-ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ ਪਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ
- ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ,
- ਕੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ?

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਰਨ ਲਈ
-ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਈ
- ਇਹਨਾਂ ਸਵੈ-ਬਣਾਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ
'ਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,
- ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ
-ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਜੋ ਇੱਕ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ।
ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ».
ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ,
-ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਿਕਲੀ
- ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ

- ਆਤਮਾ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੇਕਾਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ,

ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। - ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ, ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰਤਾ, ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਖੋ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

-ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ,

- ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ ਦਾ।

ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ ਹੈ,

- ਆਤਮਾ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਧੱਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ

- ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੱਬ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ,

- ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਜਾਂ ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਗੁਆਚਿੰਗੇ? ਨਾਂਹ ਕਹਿਣ ਲਈ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੀੜਤ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ। ਪਰ ... ਓ! ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ:

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਹੀਂ? ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਯਿਸੂ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੁਈਸਾ: ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਯਿਸੂ: ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ... ਗਰੀਬ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ! ਲੁਈਸਾ: ਸਰ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਸਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੀ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਇਕੱਠੇ ਮਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਬੱਚਾ ਦਿਖਾਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਝੱਲਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਾਂ।

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂ?"

ਉਸਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਆਸਤੀਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਨੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇ? ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਕੁਝੜਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ"।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਝੜਣ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ।

ਮੈਂ ਭੁਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੇੜਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਭੁੰਨਣਾ ਹੈ।

ਦੇ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਤਾਜ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਡੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਵੜ ਗਏ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

ਓਏ! ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ,

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕੰਡੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਏ ਹਨ।

ਪਰ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹੰਕਾਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਪਾਪ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ
ਅਤੇ ਕਈ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ।

ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ

- ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ

- ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਤਬਾਹੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ:

ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਭੂਚਾਲ ਅਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ।

ਇਹ ਸਭ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ,

-ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਈ

-ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਓ,

ਉਹ ਹੁਣ ਜੀਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ:

“ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ

- ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ,
ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ?
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਓਏ! ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚੁੰਮਣ,
ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਅਹਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. "

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।
ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਪਰ ਜੋ ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਖਾਂ।
ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਲਟੀਜ਼ ਸੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹਨ,
ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੇ ਉਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਸੀ।
ਜੇ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ
ਅੰਤੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੜ ਜਾਵੇਗਾ,
ਜੇ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜ ਸੁਣਦਾ
ਸੀ .

ਇਹ ਸਭ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਨਾਲ:
-ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਨ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦਾ।
-ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਧੰਨ **ਯਿਸੂ** ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ
ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ।
ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੋਂ ਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਦੋਂ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।" ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ! "

ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਸਵੇਰ ਬਿਤਾਈ

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਖਤਰਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬਿੰਦੂ ਸਨ ਜੋ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਦੇ ਵੈਂਟਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਕਿਤੇ ਹੋਰ, ਧਰਤੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਭੂਚਾਲ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਆਫ਼ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਨ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਕਿੰਨੇ ਖੰਡਰ!

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਪਾਪ ਸੀ:

ਆਦਮੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ;

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਗ਼ੀ .

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੱਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਪਾਣੀ, ਅੱਗ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਰਾਉਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ **ਯਿਸੂ** ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ।
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧੰਨ
ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ , **ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪੀੜਤ।** ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ
ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਹੈ: ਸਾਰਾ ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ।"

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੀਵ ਕਿੰਨੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਉਹ ਪਾਪ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ!
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਸੜ ਜਾਵੇ। ”

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ
ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ
ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ
ਉਹ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ।

ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ: "ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ!"

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਪਿਘਲ ਗਿਆ
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਾਪੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ
ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਭੂਚਾਲ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਦਇਆ ਕਰੇ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਵਰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ **ਧੰਨ ਯਿਸੂ** ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ:

ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਦਨਾਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ।

ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ।"

ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਭੂਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਵੇਗਾ!"

ਪਾਦਰੀ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੜਕਣ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਜਦੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?"

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਕੁਝ ਹਿੱਲਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ " **ਸਭ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਲ** " ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਵੇਂ: 'ਸਭ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਲ'? ਸਿਰਫ **ਦਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ**

- ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜੋ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। "

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਪਾਦਰੀ ਹੋਰ ਵੀ ਭੜਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੜਕ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜੱਫੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਹਰ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ"। ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭਰਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਆਇਆ , ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਹੈ

- ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਵਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

-ਜੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੁਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੇਰੰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਾਣੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਲਿਆ

- ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਈ ਆਇਆ ਸੀ
ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

-ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ,

- ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਰੰਗ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੱਬੀ ਰੰਗ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ,

ਬ੍ਰਹਮ ਸੱਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ:

ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ,

ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ e

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ; ਜਾਂ ਉਹ,

ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ,

ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਹੈ, ਐਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਓਏ! ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਿੰਨਾ ਟੁੱਟਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ!

ਮੈਂ ਕੌੜੇ ਹੰਝੂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ." ਇੰਨੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਆਇਆ। ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਕਾਰਨ ਸਮਝ ਗਿਆ: ਇਹ ਇਸ ਵਾਕ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ!

ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਕੀ! ਕੀ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ"।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਬਣੋ: ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ

ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਝਿਜਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਾਂਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਰੱਬ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਉਲਝਣ ਲਈ ਹੋਵੇ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਜਤਾ ਕਾਰਨ ਅਸਵੀਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਰੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਸ ਲਈ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਰੋਟੀ ਸਰੀਰ ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ (ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਗ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ),

ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਉਸ ਦੇ ਝੁਕਾਅ, ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਪਰ, ਓ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਰੂਹਾਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ! "

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, "ਹਾਏ! - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਧੰਨ ਧੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ।

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਰਾਪ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਾਪਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਗਵੇਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇਖਿਆ - ਜੋ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ - ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਸਰਾਪ ਹੋਵੇ! ਸਰਾਪ ਹੋਵੇ!"

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਇਨਕਲਾਬਾਂ, ਭੁਚਾਲਾਂ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਧੁਰਾ ਸਨ।

ਮੈਂ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਡਰ ਨਾ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ. ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ:

"ਧੰਨ, ਲੱਖ ਵਾਰ ਮੁਬਾਰਕ!"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਰੋ-ਰੋ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ, ਬਾਹਰ ਜਾ!

ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੰਮ ਸਕਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੰਮ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ

ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਾਂ। "

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਾਂ।

ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਮਲਤਾ, ਦਇਆ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ

- ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉਸੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ,

- ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਹਾਂ,

-ਪਰ ਰੱਬ ਵਾਂਗ, ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਈ

-ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਕਰੇਗਾ। "

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ:

"ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ! ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ!"

ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ:

"ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਪਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਏਟ! ਫਿਏਟ ਹਮੇਸ਼ਾ!

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੇ ਬੇਬੇ,

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਦੇ,

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਉਹ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਹੰਕਾਰ, ਈਰਖਾ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਅਸੁੱਧਤਾ, ਆਦਿ।

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸੌਂ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦਾ ਅਥਾਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ,

ਉਹ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਲਈ

- ਮੇਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ,

- ਮੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿਉ e

-ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦਿਓ? "

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਹਾਂ, ਯਿਸੂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ"। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:
"ਠੀਕ ਹੈ! ਫੇਰ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ, ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰਾਂਗਾ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ
ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ।
ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜ਼ਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੌਣ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ:

"ਤੁਸੀਂ ਮੁਰਖਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਵਿੱਚ
ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਜਾਂ:

"ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਆਪਸੀ ਸਮਝ ਹੈ। "

ਜਾਂ,

-ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ, ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ, ਪਿਆਰ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

- ਜੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ,

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੁੱਸੇ ਕਰਾਂਗਾ,

-ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਦੇਖੋ। "

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਕੁੜੱਤਣ ਕੌਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਇਸ ਅਵਸਥਾ

ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ

ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਤ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਈਰਖਾਲੂ ਦਿਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ

- ਰੂਹ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਰੱਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ e

-ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ।

ਓਏ! ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ,

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰਨਾ

ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਤਾਕਤ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਈ।

ਲੰਬੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ।

-ਪਿਆਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ;

-ਪਿਆਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ,

ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ,

ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਜੀਵ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਰ **ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਅੱਗ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ।**

ਉਹ ਇਸ ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ

ਕੰਮ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ .

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

-ਪਿਆਰ,

- ਉਹ ਕਰੇ ਜੋ ਸੁੰਦਰ, ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ.

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ

- ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ,

- ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ,

- ਦੌਲਤ ਲਈ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ

- ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰ -

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ.

"ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਅੱਗ ਤੋਂ ਇਹ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਖਿੱਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ

- ਉਸਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਂਗ।

ਆਹ! ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ!

ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤੇਰਾ ਸਾਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗਿਆਈ

- ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅੱਗ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ

- ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਬਰ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਖਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਹਰ ਹੱਡੀ ਦਾ ਵੀ ਮੇਖ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਰ, ਓ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਦਰਦ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ!

ਮੇਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੈਂ ਨਹੁੰਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ

- ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੰਜੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ

- ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖੋਲ੍ਹੇ. ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ

-ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੇ,

-ਪਰ ਉੱਥੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਲਈ।

ਨਹੁੰ ਅੱਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਇਸ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ, ਮੈਂ ਸੜ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦਇਆ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ .
ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ,

-ਇਹ ਲਾਟ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

- ਸੁਰਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ,

- ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਕੇ, ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ! ਇਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਲੀਬ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ

-ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ

-ਕੌਣ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? "

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲਾਟ ਲੱਭੀ। ਇਸ ਮਹਾਨ ਲਾਟ ਤੋਂ

-ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਟ ਕੱਢਾਂਗਾ,

ਸਵਰਗ ਲਈ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ. ਜੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕੇ

- ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਮਰ ਕੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ,

-ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਦੇ ਨਾਲ? ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵਰਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾਂ ਜਾਂ ਖੁੱਲੇ ਦੇ.

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਹ ਚੇਗਾ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ

-ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਕਪੜਾ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਖੁੱਲਣ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਢੱਕਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਚੋਲੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। "

ਮੈਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ

- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ e
- ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ.

ਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂ!

ਪਰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਕੌੜਾ ਦੁੱਖ!

ਹੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਹੈਂ! ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਜ਼ਾਲਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ

- ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
- ਮੈਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ!

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ.

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਨਾ ਦਿਓ।

ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੀ ਇਕਬਾਲ ਸੁਣ ਲਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾ, ਆਪਣੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਾ ਕਰੋ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

- ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

-ਕਿ ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ।

ਦਰਅਸਲ, ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਨੰਦ ਕਰੋ!

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਨਾਲੇ, ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭਰਿਆ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਮੇਰਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

-ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ e

-ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਨੇ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ

- ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

- ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੁਸਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਇਸਦੀ ਭਾਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਹੇਠ ਕੁਚਲ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕਮਾਨ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਚਾਨਣ ਦਾ ਚਾਪ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਲਈ

ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮਾਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਰ ਉਹ ਮੌਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ

- ਆਇਆ ਅਤੇ

- ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਨਾ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੌਂਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਚੁੰਮਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿਊਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇਸ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਉਸ ਮਾਨਸਿਕ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ

- ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵੇ - ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਜੇ, ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰਾਂ।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ

ਅੰਗੂਠੀ ਦਿਖਾਈ ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੰਦਰੀ 'ਤੇ ਇਕ ਚਿੱਟਾ ਰਤਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਲਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਰਿੰਗ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ।

ਫ਼ੇਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁੰਦਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ ».

ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੂੜ੍ਹਾ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ।

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਜਿਗਰੀ,

ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਆਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਆਰਾਮ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਆਰਾਮ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਟਿਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪੇਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਿਰਦੌਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਰੱਬ ਦਾ ਫਿਰਦੌਸ ਹੈ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ

-ਬ੍ਰਹਮ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਈ

- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ

ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। "

ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ? ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਦਿਆਲੂ, ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਮੁੰਦਰ ਹੋ!

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ; ਮੈਂ ਬਸ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਜਿਗਰੀ,

ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ"।

ਯਿਸੂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜੀਵ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਬਰਛੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰ ਤੋਂ ਵਿੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਇਹ ਚਾਬੀ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ।

ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਚਾਬੀ ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਚਾਬੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। "

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।

ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ! ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ!

ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ,

ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਹਨ । ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ!

ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜੇ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ».

ਮੇਰੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ,

- ਸੰਤ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ,

- ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

- ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨਾਲ ਈ

-ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ,

ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਅਤ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰ

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ , ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ:

" ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਲੀਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਮੈਂ ਕਰਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੰਮਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ।

ਅਗਲਾ,

- ਕਰਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ,

- ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵੇਖੇ ਹਨ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਸੀ,

- ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਕੀਮਤ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:

- ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਛੋਟੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਲੀਬ. ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਜ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ,
ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਹ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਦ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।
ਵਿਆਹ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ
ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਮੇਰੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੁਝ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ:

"ਦੇਖੋ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਦਲੇਰ ਹੈ! ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ!
ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦਾ,
ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਝੁਕ ਗਿਆ।
ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਵੱਈਆ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

" ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ **ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।** ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ
ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦਰ ਜਾਂ
ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ,
- ਅਮੀਰਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ e
- ਦੌਲਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,

- ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰੀਅਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

“ਇਸ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੋਜਨ ਲਈ ਕੀ ਮਸਾਲੇ ਹਨ। ਰੂਹ ਲਈ ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ,

- ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਬੀ ਜਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਮਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਰ ਥਾਂ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

“ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੱਦਲਾਂ ਜਾਂ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੌਸ਼ਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ,

ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰੇ e

ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾ

- ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ

- ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ.

ਜੇ ਇਹ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਗ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਸਾਦਗੀ ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ, ਆਤਮਾ ਹੋਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਧਾਰਨ ਆਤਮਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਹਲਕਾ ਹੋਣਾ,

-ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ.

ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੀਦਗੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਹੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ!

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੌੜੋ ਅਤੇ

- ਕਦੇ ਨਾ ਰੁਕੋ।

ਦੌੜਨਾ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੁਸੀਂ ਦੌੜਦੇ ਹੋ, ਓਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਟੀਚੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ.

“ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਦੌੜਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਥਕਾਵਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਉ-ਜਿਉ ਉਹ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦੇ ਅੰਤ, ਅਰਥਾਤ, ਪਰਮ ਚੰਗੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੌੜਦਾ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅਸਹਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ *ਵਿਹਲਾਪਣ ਜੜਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ* ।”

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ,

- ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ,

-ਮੈਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਨੰਦ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਉਹ ਇੱਥੇ ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਮਸਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਿਛਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਿਜਾਤ ਝੱਲੀਆਂ ਹਨ; ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਅਨੰਦ ਦੇਵਾਂਗਾ ! ».

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

“ਮੇਰਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਨਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਰਿਣੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਦੇਵੋਗੇ?”

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ.”

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਾਂਗ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਸਲੀਬ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਨ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜਦੋਂ,

- ਉਸਦੇ ਧੀਰਜ ਲਈ,

- ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ

- ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਗੁਣਾਂ ਲਈ,

ਆਤਮਾ ਇਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਗੁਣ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ, ਉਹ ਤਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਰੂਹ ਨੂੰ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪੁਜਾਰੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਕੰਮ (ਉਹੀ ਸੰਤ)

ਇਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਉਹ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਬੂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਸਹਿ ਮਤਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਮੌਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਧੰਨ ਯਿਸੂ, ਆਉ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ

ਆਖਰੀ ਪਲਾਂ ਲਈ ਨਾ ਛੱਡੀਏ.

ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ. ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼, ਬੇਚੈਨ ਜਾਂ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਤ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਠੰਡੇ ਸਨ ਜਾਂ ਗਰਮ, ਪਰਤਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਦਿ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਰਮੀਲੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ ਸਨ।

"ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ, ਇੱਕ ਦਿੱਤਾ ਬਿਆਨ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫ਼ਿਕਰ ਰੱਖੋ!"

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ: ਠੰਡਾ ਜਾਂ ਗਰਮ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਆਉ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕੀਏ। "

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, **ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ।**

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਹੋ: ਕਦੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ, ਬਿਨਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ, ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਗੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

“ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ

- ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਪੁੰਝਦਾ ਹੈ.

-ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਛੋਟੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

" ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਜੋੜ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ .

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

-ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਆਵਾਂਗਾ.

ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ,

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ.

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ. ਅਸੀਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ "ਐਡ ਗਲੋਰਿਅਮ ਦੇਈ" ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

-ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ

ਜੇ ਕਿ ਇੰਨੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੀਵ ਫਿਰ ਕੇਵਲ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਤਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ,

- ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਟਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਿਛੁੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

"ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਨਣ ਹੈ,

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜੇ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ:

- ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦਾ e

- ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝਤਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ.

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ,

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

" ਮੇਰੇ ਬਾਅਦ ਦੁਹਰਾਓ

"ਮੈਂ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ!"

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤਾ. ਫਿਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਓ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ!"

ਮੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੀ,

- ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ: "ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸੀ?"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਰ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?"

ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹਨ!

* ਜੇ ਇਹ ਹੁੰਦਾ

ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਨਾ

ਭੂਤ _

ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ,

ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁਲਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ।

- ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ,

-ਫਿਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ;

- ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਬਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ,

- ਅਗਲੇ ਪਲ, ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਆਦਿ.

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ,
ਤੁਹਾਡੀ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਬਦਲਦੀ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੇ
ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਓਏ! ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

- ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
- ਕੋਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਆਓ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ».

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ.

ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਰੂਪੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।

-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

-ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ, ਹਰ
ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਮੁੜੀ ਰਹੀ.

ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਖੇਡ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਬੋਲਦੇ ਸਨ।

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: “ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ,

-ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

-ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ
ਸੀ.

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦਾ
ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪਰ ਮੈਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।"

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ।

ਫ਼ੇਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਹੁਣ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਥਾਨ ਕੀ ਸੀ? ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਤਸੱਲੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ».

ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਬੇਲਣ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਾਣੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸ ਹਿੰਸਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ:

ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ! "

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਸਪਸ਼ਟ, ਸਰਲ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੱਚ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਚੁੰਬਕ ਹੈ,

ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ

-ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਈ

- ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੱਚ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

ਸੱਚ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਸਾਦਾ, ਸਰਲ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਹ! ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ

- ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ,

- ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਦਰੀਆਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ!

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

- ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ

- ਸੁਆਰਥ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ.

ਇਸ ਲਈ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

- ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਹੀ, ਪਰ

- ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਝੂਠਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

"ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਕਬਾਲ ਬਰਬਾਦ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।

ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸੱਚ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ।

- ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਾਣ ਗੁਆ ਲਵਾਂਗੇ,
- ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
- ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
- ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਓਏ! ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਲਤ ਹਾਂ!
- “ਜੇ ਸੱਚ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
- ਦੁਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ,

- ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਸਰਲ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ **ਚੈਰਿਟੀ** ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ , ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਤਮਾ ਲਈ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ।

ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,

- ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ,

ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ"।

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ,

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ,

ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

-ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਖੀ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦਾ ਹੈਂ;

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰੋ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਏ! ਕਿੰਨੀ ਬੇਅੰਤ ਦੌਲਤ ਹੈ ਜੇ ਜੀਵ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ!"

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

"ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੱਕ ਰੂਹ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ਾਲਮ ਨਾ ਬਣੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੌਤਾਂ ਝੱਲਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਦੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹ, ਮੇਰੀ ਧੜਕਣ, ਮੇਰੀ ਯਾਦ, ਮੇਰੀ ਅਕਲ,

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਬੇਰਹਿਮ ਮੌਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ?"

ਉਸ ਪਲ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ,

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਾਂ"।

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜਿਆ ਤਾਂ ਖੂਨ ਵਹਿ ਗਿਆ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਖੂਨ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮ ਵੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਨ।"

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਸੀ!

ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਈ ਸਲੀਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ।

ਮੇਰੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ,

- ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

- ਉਹ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਾਸਾ, ਕਦੇ ਸਿਰ, ਕਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਕਦੇ ਪੈਰ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਕਾਰਨ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਚਿੜਚਿੜੇ ਹਨ।

ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਮੈਂ ਕਈ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਤਾ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ

-ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ

- ਰੱਬ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਕੌਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਗੁਣ

- ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇ e

- ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦਾ ਹੈ.

ਆਹ!

ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ

-ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਈ

-ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਇੱਕ ਰੱਬ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ,

ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਂਝੇ ਹਾਂ! "

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਾਦਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ.

ਜੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਰਲ ਆਤਮਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।

ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤਾਂ

ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ,

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਗੁਣ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

- ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ

- ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ. ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ।

ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਆਇਆ।

ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੂਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

- ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ,

-ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ

-ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ».

ਮੈਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਤਾਜ ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

" *ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀ ਹੈ*

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਕਲ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟਦਾ ਹੈ

ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ,

ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਈ

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ " "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਤੇ

-ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ,

- ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ,

- ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ,

- ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰੋ.

ਉਸ ਪਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ

- ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਈ

- ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਉਤਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ..

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌੜਾ ਤਰਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਹਾਂ, ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਲੀਬ ਜੀਵ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਘੋੜੇ ਲਈ ਲਗਾਮ ਹੈ। ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਮ ਨਾ ਲਵੇ? ਇਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੌੜੀ ਵੱਲ ਭੱਜਦਾ ਸੀ।

ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ .

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸਦੇ ਫਲੈਂਜ ਦੇ ਨਾਲ,

- ਨਿਮਰ ਬਣੋ,

- ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੜਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਇਹ precipices ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੇਸਤ ਵਜੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਲੀਬ ਹੈ. ਸਲੀਬ

- ਸਾਥੀ ਈ

- ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਅੱਗ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗਾ.

ਕਰਾਸ ਨੇ ਇਸ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ

ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਓਏ! ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਲੀਬ ਨਾ ਹੁੰਦੀ

- ਜੋ, ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ,

- ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੀਆਂ! "

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਮੈਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੋਵੇ

- ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ,

- ਸੋਨਾ ਸਾਹ ਲਓ

- ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅੰਦੋਲਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੀਵ

- ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ

ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕੰਮ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਏ!

ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ,

ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ!

"ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰੋ,

- ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੋ।

ਕਿਉਂਕਿ

- ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,

-ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐਕਟ

-ਜੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

- ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ

-ਮੇਰੇ ਦਖਲ ਦੁਆਰਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ),

- ਮੈਨੂੰ ਮਤਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. "

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਹੈ

- ਜੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਉਦਾਸੀਨ,

- ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰਾ ਸਰਵਉੱਚ ਭਲਾ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਹਾਏ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ!

ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਾ ਲਿਖਦਾ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ

ਤੁਸੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਲਿਖੋ।

ਫਿਲਹਾਲ ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

- ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ,

-ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ.

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ੀਸ਼ਾ" ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਇਸ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚੋ

ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ "ਦੈਵੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ" ਨਾ ਲਿਖ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। "

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਤਰਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਇਆ. ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"ਵਿਅਰਥ ਜ਼ਹਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ.

ਆਤਮਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ

- ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ

- ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਹੈ,

- ਕਿਰਪਾ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,
 - ਪਰ ਉਸ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।
- ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। "
- ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
- "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
- ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋ
 - ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਸਕੋ।

ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਅਪਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਰੂਹ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਇੰਨੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੀ।

ਮੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਅਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਭੱਜਣ ਦਾ ਇਹ ਦੁੱਖ ਮੈਨੂੰ ਕੁਚਲਦਾ ਹੈ।

"ਹੇ ਰੱਬ, ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਭੱਜਣਾ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਦਰਦ ਹੈ! ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਪੇਕਾਡੀਲੋਜ਼ ਲਈ ਸੰਚਾਰਕ:

- ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ,
- ਡਰਨ ਲਈ ਜਾਂ -

- ਕਈ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ

ਕਈ ਵਾਰ ਵੀ,

ਮੈਂ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਰੱਬ ਸਖਤ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਜੋ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਹਨ,

- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੁਕਸ ਸਿੱਧੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਜਿਸ ਧੰਨ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬਲਦਾ ਹੈ.

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ

-ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ,

-ਪਰ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਬਹਾਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਦਮ ਘੁੱਟਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ

ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ,

ਇਸ ਅੱਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ,

ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ

- ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ;

- ਉਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ.

ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਓਏ! ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।" ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਇਹ purgatory ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ। "

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਪਾਇਆ,

-ਇਸ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੀੜਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਈ

-ਕਿਵੇਂ, ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਲਿਖਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਧੰਨ ਨਾਲ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰਲੀ ਧੁਨ ਸੀ

ਦੂਜਾ ਕੀ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦਿੱਤੀ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸੰਗੀਤਕ ਨੋਟ ,

-ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਿੰਫਨੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਕਈਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਸਿੰਫਨੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਅਸੀਸ ਦੇ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੰਫਨੀਆਂ ਇਕੋ ਨੋਟ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੀ।

ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਹ ਨੋਟ ਵੱਜਿਆ

- ਬਹੁਤ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ

- ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਸ ਭਜਨ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ

- ਉਹ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ - ਫਿਰ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ, - ਫਿਰ ਉਹ ਜਾਗ ਗਿਆ,

ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸੁਰੀਲੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸੁੰਦਰ, ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਰੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪਰਾਦੀਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।

ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਣ ਸਨ

-ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਅਤੇ

-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨੋਟ ਖੇਡੇ ਹਨ ਅਤੇ

-ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿਸਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ?

ਉਹ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।
ਆਹ! ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ

- ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ, - ਮਹਾਨ ਤਪੱਸਿਆ ਜਾਂ - ਚਮਤਕਾਰ। ਤੇ ਸਾਰੇ!

ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

- ਨਾ ਕਿ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹਨ.

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ?

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਵਾਸ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ.

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹਨ ਉਹ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਲਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

- ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ
- ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ,
ਲੱਖਾਂ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ ਲੁਕਵੇਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ
ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਚੌਕ ਵਿੱਚ
ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

- ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਰ ਪਾਸੇ ਦੌੜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ,
- ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ e

ਦੂਸਰੇ ਬਲੀਸ਼ਡ ਸਕ੍ਰਾਮੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਜਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ:

“ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ!».

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ : “ਇਹ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ।

ਪਾਪ ਦੂਜੇ ਪਾਪਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

-ਕਹਿਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਤਾ ਅਤੇ

- ਅਸ਼ੁੱਧ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਾਲ. ਇਹ ਬੇਅਦਬੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ
ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰ
ਰਹੇ ਸਨ!

“ਇਹ ਸਭ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਪਾਇਆ।

ਆਮ ਲੋਕ ਇੰਨੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਵਧੀਕੀਆਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ

- ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਦੇ

-ਇਹ, ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਆਮ ਲੋਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

- ਆਪਣੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦੇਖ ਕੇ,

- ਉਹ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਗੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁਝਤਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲਓ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ

- ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ

- ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਸੁਭਾਅ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।

ਮਰਦ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤਾਤ ਹੈ। ਓਏ! ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਿੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹੈ! "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ,

ਪਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਾਂ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ
ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖ
ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਫੈਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਧਿਆ।

ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ
ਵਿੰਨਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਝੱਲਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਇੰਨੇ ਦਰਦਨਾਕ ਸਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ।

ਉਸ ਪਲ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ

- ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹਨ

- ਉਸਨੇ ਪੂਜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ,

-ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਰਸਤਾ ਹੈ। ਭੋਜਨ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ
ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ,

- ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਸੜਕ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਮਾਰਗ ਅੱਗ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਹੋਲੀ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੋਸ਼ਨੀ
ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ :

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੋ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੀਵ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।
ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਇਹ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਗੁਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ।
ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ:
"ਮੈਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ" ਉਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ
ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ
- ਮਹਾਨ ਦੌਲਤ ਅਤੇ
- ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ. "

ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ
ਨਾਲ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ " ਮੈਂ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ " ਦਾ
ਪਾਠ ਕੀਤਾ । ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ - ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ । ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ
ਲਈ .

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:
"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ,

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਸੀ ".

ਜਦੋਂ ਮੈਂ "ਪਿਆਰ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਇੰਨਾ
ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਰਖਤਾ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ:

"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ."

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰਾ ਟੀਚਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਕੁੱਲ ਅਧੀਨਗੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ. ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ
ਵਿੱਚ ਜੀਉ

- ਆਤਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ;
- ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਇਹ ਸਭ ਪਿਆਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਨਾਲ.

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ,

- ਉਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ;
- ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ
- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਪਿਆਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਲਗਭਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ
ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ,

- ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੈ;
- ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਉਮੀਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਗੁਣ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ
ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਦੈਵੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸਵਰਗ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੀ ਮੋਹਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪੱਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ
ਕਰੋ! "

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਬਕਵਾਸ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੰਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ!"

ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਉਹ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਝੱਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਆਦਾਂ ਅਤੇ ਮਸਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ,

- ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਜੰਜੀਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

- ਇਹ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

- ਨਫ਼ਰਤ, ਥੁੱਕਣ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ

ਕਰਦੀ ਹੈ।

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ।

-ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ,

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਾਸੇਹੀਣੇ ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ,

ਇਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਤਾਜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੰਨੇ।

ਉਹ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,

ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹਾਂ।

ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਸੰਦ ਹੈ,

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ».

ਓਏ! ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਾਤ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ!

ਲੰਬੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸੰਪੂਰਨ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵਰਗ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ,

ਸਲੀਬ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕਦਾ ਹੈ. "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਖਿਆ.

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। "

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਹੇ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ!

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ,

-ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਸੌਂਪੇ ਹਨ ਅਤੇ,

-ਕੁਝ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਰੂਹਾਂ

- ਡਿਸਪਲੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ,

ਪਰ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ ।

- ਬਾਹਰੋਂ, ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ

-ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ -ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,

- ਮੇਰੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ,

- ਬਾਹਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵੋਗੇ।

“ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

-ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ,

-ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਈ

-ਜੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪਾਖੰਡ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਪਾਖੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਚਾਹੇ, ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

“ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜੰਗ ਲੜੀ ਸੀ। ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਨਾਲ,

- ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ

- ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਦਿਓ।

"ਹੁਣ," ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, "ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੌਣ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

" ਮੇਰੀ ਧੀ,

- ਜੇਕਰ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਈ

- ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਭੋਜਨ ਸਿਰਫ ਪੇਟ ਨੂੰ ਫੁੱਲਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ

-ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਈ

- ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ। ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।

ਉਹ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੁੱਲਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ. "

ਮੇਰੀ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਕੁਝਤਣ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਫਲੈਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

" ਮੇਰੀ ਧੀ,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਅਡੋਲ

ਜੇ ਕਿ ਹੈ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਇਸ ਲਈ

- ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੇਕਾਰ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ

- ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਕੋਲ ਹੈ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।" ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਅਲੌਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਇੰਜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ

-ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ;

-ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਹਿਲਾਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਇਤਆਦਿ.

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਹਾਂ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕਜੁਟ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

-ਜੇ ਤੁਸੀ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋ,

- ਜੇ ਤੁਸੀ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋ,

- ਜੇ ਤੁਸੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ,

- ਜੇ ਤੁਸੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋ,

- ਜੇ ਤੁਸੀ ਸੌਂਦੇ ਹੋ,

ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ,

-ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਮੇਰਾ ਸੀ।

" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ .

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਖੇਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਬੀ ਕਾਰਜ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ

- ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ,

-ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ,

- ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਈ

-ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ

ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ.

"ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

-ਮੇਰੇ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ;

- ਮੇਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ;

-ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹਾਲ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

"ਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ,
ਤੂੰ ਆਵੇਂਗਾ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲੈਣ ।
ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ।
ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਾਂਗਾ। "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਵੇਖੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਜੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਹੋਵੇ !

ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੁੜੱਤਣ ਮਹਿਸੂਸ
ਕੀਤੀ।

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕੀ ਦਰਦ!

ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਾਕੀ ਦਰਦ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਵੀ। ਆਪਣੀ ਵਿਰਤੀ ਦੀ
ਪੀੜ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨ ਲਓ! ਆਸਾਨ ਲਓ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!
ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ!

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

- ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਹਿਦ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਟਪਕਦਾ।

- ਸ਼ਹਿਦ ਮਿਠਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ

- ਦੁੱਧ, ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਟਪਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝਤਣ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ , ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

“ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ

- ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਆਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: "ਇਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੀ ਉਗਲੀ ਹੈ"।

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ , ਜੀਵ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ।

ਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ

- ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ

- ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜ਼ਨੂੰਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ,

- ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. "

ਮੇਰੇ ਯਿਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨਿਜਾਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਜਾਨ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ?"

ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਕਿੰਨਾ ਕਠੋਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ! ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਅਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?

ਤੇਰਾ ਪਿਆਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਹੁਣ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਦੱਸਿਆ

ਕਿ ਸਥਿਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅਡੋਲਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? "

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ. ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,

ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚ,

ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅਰਨੌਰ ਵਿੱਚ,

ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸਥਿਰਤਾ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਪੁਰਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ,

-ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਿਜਤਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮੁਹਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿਜਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਕਿਹੜੀ ਤਾਕਤ, ਕੀ ਮੋਹ, ਕਿਹੜੀ ਖਿੱਚ, ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਦੇ ਬੰਦੂ ਤੱਕ!"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਓਏ! ਰੱਬੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੁਆਦ ਹਨ।

ਨਿਹਾਲ ਭੋਜਨ ਲੱਭੋ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ।

ਉਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਚਾਰਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਚਾਹੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।

ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਮਿਲੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਦੀ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਗਰੀਬੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਲੱਭਿਆ।

"ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਰੱਬੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੀ ਹੈ,

ਭਾਵ, ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਸਤ ਅਤੇ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਲਗਾਤਾਰ ਸਿੱਖਣਾ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ।

ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਿਗਿਆਨ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ।

ਇੱਕ ਸੁਆਦ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਉੱਤਮ ਸਵਾਦ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਦੇ ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸੁਆਦ ਲਈ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਡਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

-ਉਸਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭੋ, ਇਸ ਲਈ,

- ਬੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ, ਉਹ ਡਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਹਸਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਭਰੋਸਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਲਈ, ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਪਾਪ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸਤਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਪਾਪੀ ਹੈ ».

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ

-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ

- ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ,

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਚੰਗਾ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਭੋਜਨ ਲੈਣਾ।

ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗਾ ਸੁਆਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦੈਵੀ ਪਿਆਰ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੁਖ ਵਿਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇ।

"ਦੈਵੀ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

-ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਾਂ

-ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

-ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਮੀਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ

- ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਰੀਬ ਹੈ.

ਸਾਹ, ਦ੍ਰਿਸ਼, ਭਾਸ਼ਾ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ e

- ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ.

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ,

- ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ.

"ਓਏ! ਇਹ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਹਨ!

- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੋ,

- ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

- ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜਿਊਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਪਾਪ ਦਾ ਖਿਆਲ। "

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਕੇ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਨੂੰ
ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਕੀ ਉਹ,

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ
ਹਨ ,

adore ਅਤੇ

ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰੇ .

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ,
ਉਹ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ
ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਅਸਲ ਅਨੰਦ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹੈ

-ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ,

- ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ.

ਮੇਰੇ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ

- ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਦਾਤ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

- ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ,

- ਇਸੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ! ਦੇਖੋ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਸੀ

- ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ,

- ਅਪਮਾਨਿਤ ਅਤੇ

- ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

- ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪਮਾਨ ,

- ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ, ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੈਨੂੰ ਕੋੜੇ ਵੀ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਗਭਗ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਸਭ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ

- ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ,

- ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵਨ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨ ਲਈ. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"

ਸਮੇਤ ਕਈ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪੜ੍ਹੇ

- ਇੱਕ ਲੋੜੀਂਦਾ ਦੁੱਖ e

- ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟੀ,

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ?" ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਪਰ

- ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਅਤੇ

- ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਜੇ ਕਣਕ ਦਾ ਦਾਣਾ ਦੱਬਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

- ਜੇ ਆਤਮਾ ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ,

- ਭਾਵ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ,

- ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ,

ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

- ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਜੋ ਸੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ.

"ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੋਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

- ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਟੋਨ ਈ

- ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ.

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਿਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰੋ. ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਨਾ ਬਣਨ ਦਿਓ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਬਣਾਉ.

- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਬੇੜ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ,

-ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਲਈ, e

- ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਨੰਦ ਕਰਨਾ. "

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੇਰਾ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ

- ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ

- ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰੇ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਅਜੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

- ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਓ

- ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪਾ ਸਕਾਂ। "

ਮੈਂ ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲਗਭਗ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਂਝੇ ਲਈ ਕੌੜੇ ਦਿਨ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਫਿਰ, ਤੁਰੰਤ,

- ਉਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪਿਆ,

- ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ।

ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ: "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਕੀ ਹੈ?"

ਫਿਰ, ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਓਏ ਮੇਰੀ ਧੀ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ

ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।
ਇਸ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ। ਹੱਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ
ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਥਲੀਟ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰੋ,

- ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

- ਬਿਨਾਂ ਰੋਏ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਮਰਨਾ।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸ.

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਛੁਪਾਇਆ,

ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ।

ਇਹ ਕੇਵਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ
ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

- ਉਜਾੜ ਸਥਾਨ,

- ਉਜਾੜ ਸ਼ਹਿਰ,

-ਸਾਰੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਈ

- ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ.

ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ. ਇਸ
ਸਭ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।

ਜਿਸ, ਮੇਰੇ ਚਾਨਣ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਡੀਓ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ! (ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ!)

ਆਪਣੀ ਚੁੱਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਾਲ ਕਈ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ. ਇੰਝ ਲੱਗ
ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਜੇ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ:

- ਲੁੱਟ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
- ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਚੋਰੀ ,
- ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਅਤੇ,
- ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰੇ. "

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ, ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਹਰ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

'ਕਬੂਲ ਹੋਵੇ,

-ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

- ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ।

ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ

- ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾ ਕਰੋ;
- ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁੱਖ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ? ਨੰ.

ਜੇ ਮੈਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ? ਓਏ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਾਏ, ਹਾਲਾਤ ਬਦਤਰ ਹੋਣਗੇ! "

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ,

ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ.

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਮੀ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਆਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚੁੱਕੋ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਅਤੇ ਇਹ,

- ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ,

- ਭਾਵ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ».

ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਧੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ".

ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ,

- ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਹੰਝੂ ਝੌਲੇ?

-ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। "

ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇੰਨੇ ਅਣਚਾਹੇ ਨਾ ਬਣੋ:

- ਤੁਸੀਂ ਅਣਥੱਕ ਹੋ,

-ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ

-ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋ! "

ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਰੋਇਆ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ

- ਮਿੰਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ,

- ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਘੰਟੇ,

ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਝੌਲਿਆ।

ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ

- ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ

- ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ .

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ.

ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਪੁੰਝਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਰੋ ਨਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ?

ਮੇਰੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਨਿਰੰਤਰ ਭੇਟ ਨਾਲ,

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ।
ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਰਹੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਇਸਨੂੰ ਧੋਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ
ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾ ਮਹਿਸੂਸ
ਕਰੋਗੇ। "

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸਵਰਗ
ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰੀ
ਲੱਗਦਾ ਹੈ!

ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ,

- ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਲਈ,

ਮੈਂ ਇਸ ਸਖ਼ਤ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

" ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ."

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ
ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਮੇਰੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋੜੀਆਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ 19 ਮਾਰਚ ਸੀ, ਸੇਂਟ ਜੋਸਫ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਦਿਨ।

ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੰਮੀ ਇਸ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ
ਲੰਘ ਗਏ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੰਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ"।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ,

- ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਦਰਲੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਖਾ ਲਿਆ,

- ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੱਗ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

- ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅੱਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਓਏ! ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਅੱਗ ਕੀ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਭੋਜਨ, ਪਾਣੀ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੋ!

ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੁੱਖ ਮੰਮੀ ਤੋਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧੀ ਵਿਚ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਮੈਂ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਗਏ? ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਪੁੰਝੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਡਰ ਨਾ।

ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ।

ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇ ਅੱਗ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। "

ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗਾਇਬ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਰੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੌਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਰੱਬੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਨਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ,

ਅਕਸਰ ਆਇਆ ,

ਮੈਨੂੰ ਰੋਣ ਦੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਲਈ ਰੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਅਤੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।

ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਣ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇ ਅੱਗ ਤੁਸੀਂ ਝੱਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਨ।

"

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ,

ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਪੇਸ

ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਸਨ

ਸ਼ਬਦ, ਵਿਚਾਰ, ਦਿੱਖ, ਕੰਮ, ਦੁੱਖ, ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ, ਆਦਿ. ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ .

ਮੈਂ ਵੀ ਸਮਝ ਗਿਆ

-ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਿਰਦੌਸ ਹੈ

-ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ, ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੋਖਾ ਸਨਮਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਸ਼ਕ ਸੀ।

ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਇੰਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਇਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਧਾਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਖਲ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਧੰਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮੇਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ.

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਤਰੀ ਹਨ,

- ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

- ਤਾਂ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ.

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ

ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ,

- ਕਿਉਂਕਿ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,
- ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰੂਹਾਂ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,
- ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
- ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ.

ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਧੰਨ ਹਨ ਆਪ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਓ ਅਤੇ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੰਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਧੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਰੀਬ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ

-ਵਿਰੋਧ e

- ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,

ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ,

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ,

ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਜੀਵ, ਉਪਜਾਊ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸੱਚ ਆਤਮਾ ਲਈ ਤਾਕਤ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਸੁੱਧੀ ਲਈ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਪਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪੱਕਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਏਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰ, ਮੈਨੂੰ purgatory ਦਾ ਬਹੁਤ ਡਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਚੰਗਾ ਯਿਸੂ ਘੱਟ ਹੀ ਆਇਆ।

ਇਹ ਡੈਡੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਵਾਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਸਾਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਨਰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ।"

- ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ,

-ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਕਰਾਂਗਾ। "

ਮੈਂ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ

ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ!

ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਦ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇਖਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦੇਵੇਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। '

ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਰੂਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।

ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਨਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ;

ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਾਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ! ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਦਰਦ ਰਹਿ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਹੇ।

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਸਲੀਬ ਇੱਕ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਢੱਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਚੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਬੇਅਰਾਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਧੀਰਜ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਅਚੰਭੇ ਦੇ ਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਫਲ ਦੇ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਖੋਜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਭੇਤ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕੰਡਿਆਂ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਫਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਫਲ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। "

ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਰਾਸ ਦੇ ਫਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰਾਜ਼ ਹੈ?"

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ: "ਉਸ ਦਾ ਭੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ।

- ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਦਾਖਲਾ ਈ

- ਉਸਦੇ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਦਾ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ, ਆਤਮਾ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕਦਾ ਹਾਂ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਬਾਰਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ,

-ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

- ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ.

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਚੰਗੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ:

"ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ,

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ

- ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ

- ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ

ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ. "